

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAŁGORZATA KRASNODEBSKA - TOMKIEL

DIH-74- 160/(16)/10/CS

Warszawa, dn. 7 września 2011 r.

DECYZJA DIH – 2 Nr 37/2011

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.) oraz art. 7 ust. 1 pkt 1, art. 12 ust. 1, art. 24 ust. 1, 4 i 5 w związku z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. nr 169, poz. 1200 ze zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy dotyczącej zobowiązania przedsiębiorcy Stanisława Marczała prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą F.U.H. EKO-„STAMAR” Stanisław Marczak w Końskich do uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki podstawowej oleju napędowego o numerze 1107/10/5274, niespełniającej wymagań jakościowych, zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr DIH-2 Nr 30/2011 z dnia 19 lipca 2011 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy.**

Uzasadnienie

W piśmie z dnia 4 sierpnia 2011 r. przedsiębiorca Stanisław Marczak prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą F.U.H. EKO-„STAMAR” Stanisław Marczak w Końskich (dalej: Przedsiębiorca lub Strona) złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr DIH-2 Nr 30/2011 z dnia 19 lipca 2011 r.

Opierając się na wynikach badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez akredytowane, niezależne laboratorium Instytutu Nafty i Gazu w Krakowie (sprawozdanie z

badan nr M/TA2/100-1/10), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że pobrana w dniu 16 listopada 2010 r. u Przedsiębiorcy próbka podstawowa oleju napędowego (o numerze 1107/10/5274), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 9 grudnia 2008 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz. U. z 2008 r. Nr 221, poz. 1441), zwanego dalej: „rozporządzeniem”, z uwagi na zawyżoną zawartość FAME, której wynik badania wyniósł 7,1 %(V/V), przy wymaganiach jakościowych max. 5 %(V/V).

Zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz.U. Nr 169, poz. 1200 ze zm.), zwanej dalej „ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw”, jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych określonych w ustawie, Zarządzający zobowiązuje kontrolowanego, w drodze decyzji, do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań. Zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw Zarządzającym jest Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

W związku z powyższym, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 24 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zobowiązał Przedsiębiorcę do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki podstawowej oleju napędowego o numerze 1107/10/5274.

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Strona postępowania wniosła o „ponowne rozpatrzenie sprawy i zawieszenie postępowania do zakończenia postępowania prowadzonego przez organy ścigania z zawiadomienia Prezesa UOKiK”.

Pismem z dnia 11 sierpnia 2011 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów powiadomił Przedsiębiorcę, o wszczęciu postępowania w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy zakończonej zaskarżoną decyzją nr DIH-2 Nr 30/2011 z dnia 19 lipca 2011 r. Przedsiębiorca został także poinformowany, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie, jako stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego, prawo wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także prawo do składania wniosków dowodowych.

Strona skorzystała z przysługującego jej prawa i w piśmie z dnia 23 sierpnia 2011 r. wniosła o doręczenie „odpisu zebranych dowodów w sprawie” po dniu 4 sierpnia 2011 r.

Pismem z dnia 26 sierpnia 2011 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów powiadomił Przedsiębiorcę, iż po dniu 4 sierpnia 2011 r. w sprawie nie zgromadzono żadnych nowych dowodów.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził:

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po przeanalizowaniu materiału dowodowego zebranego w sprawie, w szczególności przedstawionych przez stronę argumentów, stwierdził, iż brak jest podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji zobowiązującej Przedsiębiorcę do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki podstawowej oleju napędowego.

Podstawą do zobowiązania Przedsiębiorcy do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki podstawowej oleju napędowego, były wyniki badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez akredytowane, niezależne laboratorium Instytutu Nafty i Gazu w Krakowie (sprawozdanie z badań nr M/TA2/100-1/10), które wykazały, że pobrana w dniu 16 listopada 2010 r. u Przedsiębiorcy próbka podstawowa oleju napędowego (o numerze 1107/10/5274), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na zawyżoną zawartość FAME, której wynik badania wyniósł 7,1 %(V/V), przy wymaganiach jakościowych max. 5 %(V/V).

W kontekście przedstawionych wyników badań, poza sporem pozostaje fakt, iż oferowany w dniu kontroli olej napędowy nie spełniał wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu.

Odnosząc się do treści wniosku strony o ponowne rozpatrzenie sprawy z dnia 4 sierpnia 2011 r., należy na wstępie wyjaśnić, iż w sytuacji, gdy przeprowadzone badania wykazują, że paliwo spełnia wymagania jakościowe, koszt tych badań ponosi Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jako zarządzający systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw, na podstawie umowy zawartej z akredytowanym laboratorium. W odmiennym stanie rzeczy, tj. gdy badania wykazują, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych, koszt badań ponosi kontrolowany Przedsiębiorca. Postępowanie toczące się przed Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, jest postępowaniem administracyjnym zmierzającym do zobowiązania Przedsiębiorcy do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań, co ma miejsce w niniejszej sprawie.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, paliwa transportowane, magazynowane, wprowadzane do obrotu oraz gromadzone w stacjach zakładowych powinny spełniać wymagania jakościowe określone dla danego paliwa, ze

względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz prawidłową pracę silników zamontowanych w pojazdach, ciągnikach rolniczych, a także maszynach nieporuszających się po drogach. Zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych określonych w ustawie, zarządzający zobowiązuje kontrolowanego, w drodze decyzji, do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań. Stosownie do postanowień art. 12 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zarządzającym jest Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Odnosząc się do wniosku Strony o „zawieszenie postępowania do zakończenia postępowania prowadzonego przez organy ścigania z zawiadomienia Prezesa UOKiK”, na wstępie należy wyraźnie podkreślić, iż w niniejszej sprawie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie kierował do organów ścigania żadnych zawiadomień o podejrzeniu popełnienia przestępstwa. Zawiadomienie takie skierował natomiast, do właściwej miejscowo prokuratury, Świętokrzyski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając w oparciu o dyspozycję art. 31 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, który stanowi, iż kto wytwarza, transportuje, magazynuje lub wprowadza do obrotu paliwa ciekłe, biopaliwa ciekłe, gaz skroplony (LPG), sprężony gaz ziemny (CNG) lub lekki olej opałowy niespełniające wymagań jakościowych określonych w ustawie, podlega grzywnie od 50.000 zł do 500.000 zł lub karze pozbawienia wolności do lat 3.

Niezależnie od powyższych faktów, należy podkreślić, iż postępowanie toczące się przed Prezesem UOKiK jest postępowaniem administracyjnym, prowadzonym w oparciu o przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, mającym na celu zobowiązanie przedsiębiorcy do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa. Postępowanie to nie ma w zakresie przedmiotowym, żadnego związku z postępowaniem przygotowawczym, toczącym się w oparciu o przepisy Kodeksu postępowania karnego, prowadzonym przez organy prokuratury i policji. Innymi słowy rozstrzygnięcia organów prokuratury i policji w przedmiotowej sprawie nie mają żadnego wpływu na konieczność uiszczenia przez Przedsiębiorcę kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa. Tym samym wniosek Strony o zawieszenie postępowania administracyjnego do czasu zakończenia postępowania karnego, należy uznać za bezzasadny.

Na szczególną uwagę zasługują użyte przez Stronę w uzasadnieniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy stwierdzenia „ukarać winnego sfałszowania paliwa” oraz „przypisywanie

winy za stwierdzony stan dla wnioskodawcy”. Należy zatem wyraźnie podkreślić, iż odpowiedzialność za niezachowanie wymogów jakościowych, o których mowa w art. 3 ust. 1 ustawy o monitorowaniu i kontrolowaniu jakości paliw, ma charakter odpowiedzialności na zasadzie ryzyka, a nie winy. Tym samym za niezachowanie wymogów jakościowych ponosi się odpowiedzialność niezależnie od faktu, czy ma się tego świadomość, czy też nie. Wina przedsiębiorcy nie ma tutaj żadnego znaczenia, co jasno wynika z brzmienia art. 3 ust. 1 ustawy o monitorowaniu i kontrolowaniu jakości paliw. *A contrario* przyjęcie winy jako podstawy odpowiedzialności, spowodowałoby niemożność realizacji zadań wynikających z funkcjonowania systemu monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Konsekwentnie, zobowiązanie przedsiębiorcy do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa, nie stanowi „kary” dla tego przedsiębiorcy.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, po dokonaniu ponownej analizy zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego oraz uwzględnieniu okoliczności wskazanych przez stronę w toku postępowania odwoławczego, że decyzja nr DIH-2 Nr 30/2011 z dnia 19 lipca 2011 r. była prawidłowa, a tym samym brak jest podstaw do jej uchylenia.

W związku z powyższym, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 52 § 1, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z póź. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Z up. Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Wiceprezes

Małgorzata Kozak

Otrzymuje:

Stanisław Marczak F.U.H. EKO-„STAMAR”, ul. Zachodnia 19, 26-200 Końskie.

